de Velocitaan

1897-2022... en door!

nr. 2

Jubileumeditie 125 jaar

VELOCITAS 1 seizoen 1924/1925

W. A. DE JONGE
Velocitas, Groningen

D. KOOI
Velocitas, Groningen

P. DIJKEMA
Velocitas, Groningen

A. PRINS
Velocitas, Groningen

B. A. RENSEMA
Velocitas, Groningen

W. R. ROZEBOOM
Velocitas, Groningen

R. SCHOONBEEG
Velocitas, Groningen

J. WIERINGA
Velocitas, Groningen

C. WITLOX
Velocitas, Groningen

W. DE WOLF
Velocitas, Groningen

DE WOLF Jr.

J. WIERINGA
Velocitas, Groningen

JAN KNOL

ROSEMA

F. J. DE WOLF
Velocitas, Groningen

ZUIDEMA

Van de redactie

In april 2022 verscheen het eerste jubileumexemplaar van 'De Velocitaan' ter ere van ons 125-jarig bestaan.
Wij zijn zeer blij dat we als redactie hierbij de tweede jubileum-uitgave kunnen presenteren.

In dit exemplaar vindt u onder andere verhalen over clubiconen Otto Bonsema en Piet Fransen. Ook de weergave van interviews met de Velocitanen Jos Roossien (oud talent FC Groningen) en met Thijmen Blokzijl (Nieuw talent FC Groningen).

Verder een in memoriam vanwege het overlijden van ons oudste lid, de heer Cees Bus. Een fotoreportage van de feestdag op 11 juni ontbreekt niet en en ook de kampioenen van het afgelopen seizoen worden in dit nummer in het zonnetje gezet.

En zoals u op de voorpagina kunt zien, is de KNVB Beker weer in ons bezit! En ons redactielid en lid van de archiefcommissie Chris Heuvelman is er maar wat trots op.

Veel leesplezier.

De redactie.

Velocitas selectie voor het seizoen 1978-1979.
Staand vlnr: *J. Bont, K. Iwema, J. van der Velde, T. de Waard, H. Lubeck, E. Meulema,*
Gehurkt: *J. Potgieter, J. Roossien, T. Mc Nulty, C. Visscher, A. Blok, J. Mekkering.*

Jos Roossien (62)

Begonnen bij Velocitas, 394 wedstrijden voor FC Groningen gespeeld, maar de voetbalschoenen hangen nu aan de wilgen.

'Die dekselse Jos Roossien', zo werd hij steevast aangeduid door voetbalcommentator Evert ten Napel. De behendige linkermiddenvelder speelde vier seizoenen bij Veendam en maar liefst elf bij FC Groningen, van 1983 t/m 1994. Maar zijn voetballoopbaan begon bij Velocitas, in 1969, op 9-jarige leeftijd. Alle reden voor een interview.

M. Prins, W. van Gelder, H. Smid, C. van der Steen, J. Schuur.

"We woonden in de Van Heemskerckstraat dus lag het wel voor de hand dat ik bij Velocitas ging voetballen. En Velo sprak toen wel aan. Mijn oudste broer Jurrie voetbalde hier ook al, en later mijn jongere broer Harrie ook. Mijn vader was jeugdleider en mijn moeder hielp in de kantine. Een echte Velofamilie dus. Het hele weekend werd dan hier bij Velo doorgebracht. Overigens vindt Harrie dat hij eigenlijk in mijn plaats geïnterviewd had moeten worden, want hij is de enige Roossien die ooit met het eerste van Velo kampioen is geworden. En Jurrie was het er ook niet mee eens, die kwam een keer na een rotschop terug van een blessure en raakte meteen weer geblesseerd."

JOS ROOSSIEN

Jos kan zich desgevraagd nog veel namen herinneren van spelers met wie hij bij Velo heeft gespeeld. De mede-interviewers Hans Edens en Jan Schuil speelden ook rond die tijd bij Velo, dus de namen vliegen over tafel: Schelto Groenier, Ate Nijdam, Cor van der Steen, Eddy Teisman, Riks Ytsma, Lex Blok, Jan Ebbinge, Martin Prins, Roelof Hulzebus, Alex Klompstra, Henk en Klaas Iwema, Steve Goble, enz.

“Bij Velo speelde ik ook al linkshalf of linksbuiten. Ik had niet het gevoel dat ik er qua talent bovenuit stak, helemaal niet eigenlijk. Maar ik scoorde best wel veel. Verschillende jeugdelftallen heb ik doorlopen. In B1 weet ik nog dat het tot de winterstop voor geen meter liep, en toen kwam Bertus Huizenga erbij. Dat was iemand van de mouwen opstropen en de beuk erin. Toen werden we dat seizoen alsnog kampioen. Ik kom Bert nog wel eens tegen en dan doen we altijd even het gebaar van mouwen opstropen (“weest nog wel...”). Prachtig.”

“Ook met A1 werden we kampioen, we hadden toen al gespeeld op zaterdagmiddag en moesten wachten op de uitslag van GRC de volgende ochtend. Zij verloren, dus bij ons groot feest. Ik weet nog dat Jan Rozema een groene lelijke eend had, daar hebben ze toen witte strepen overheen gemaakt, de clubkleuren van Velo. We gingen toen regelmatig naar uitwedstrijden met de visbus, dat was de bus waar de visclub van Velo ’s morgens vroeg mee was gaan vissen in Friesland. De vis mee terug in de bus en dan mochten wij daarna met die bus naar uitwedstrijden, die natuurlijk flink naar vis rook”

“ik speelde al als junior in het eerste en aan het eind van het seizoen vertrok trainer Cor van der Steen naar Veendam om een nieuw tweede elftal op te bouwen. Hij vroeg of ik mee wilde. Dat heb ik toen gedaan en al snel kwam ik in de selectie van Veendam, dat toen in de eerste divisie speelde. Tony McNulty speelde daar toen ook. Ik had met hem bij Velo gevoetbald, hij kwam toen samen met nog iemand uit Engeland, iemand van de club heeft hen toen nog voetbalschoenen gegeven. Tony werkte later bij Smid en Hollander hier in de stad en ik haalde hem dan met de auto op om te trainen in Veendam. Dan zat Tony helemaal onderuitgezakt en de ogen dicht in de auto, want hij had de hele dag al van die teervaten gesjouwd en dan nog trainen. Zo ging dat toen. Tony heeft later ook nog bij FC Twente gevoetbald.

Na vier jaar Veendam kwam de overstap naar FC Groningen en dus naar de eredivisie. Ik weet nog dat trainer Han Berger en teammanager Henk Nienhuis bij ons thuis kwamen om over de overstap te praten. Een zaakwaarnemer? Welnee, die had ik toen niet, we regelden alles zelf. Het ging allemaal nergens over. Maar Han Berger zag het wel in mij zitten, want ik kwam gelijk in de basis te staan. Dus ik ging toen naar de FC en in ruil daarvoor gingen drie of vier spelers van

Groningen naar Veendam, zo is dat toen geregeld. Bij de FC heb ik een geweldige tijd gehad, met een derde plek in de competitie en met Europees voetbal in onder andere 1983 tegen Atletico Madrid en Inter Milan. Die thuiswedstrijden, echt een cupsfeer, prachtig. Ja die uitwedstrijd tegen Inter Milan, dat is wel een verhaal. Die wedstrijd moest worden gespeeld in Bari, wegens eerdere rellen van Inter-supporters en een straf van de UEFA. Voor ons nog verder reizen. We hadden thuis 2-0 gewonnen, maar daar uit was het een ander verhaal. In het stadion zaten wel 70.000 man terwijl er maar 40.000 in konden. Ver voor de wedstrijd was het al vol en gooien en doen toen we de grasmat bekeken. Dus wij gauw weer naar binnen. Vlak voor de wedstrijd wij het veld op, de scheidsrechter zag lijkbleek en de spelers van Inter hadden het schuim op de bek staan. We dachten echt, wat gebeurt hier. Ze waren ook echt wel beter en we kwamen vlot met 3-0 achter te staan. Daarna maakten we nog de 3-1, en we waren nog niet op eigen helft of er werd al weer afgetrapt, dus wij als een speer er achteraan. Maar het eindigde in 5-1 en dus uitschakeling. Toen moesten we het stadion nog uit. Onze bus was naar binnen gereden. We moesten instappen, op de grond gaan liggen met de voetbaltassen op ons hoofd. De chauffeur gaf al flink gas en daar gingen de stadionpoorten open. We stoven weg en een regen van stenen kwam op de bus terecht. Op het vliegveld hoefden we niet in te checken, we werden zo naar het vliegtuig gereden.

Wat een gekkenhuis. We waren blij dat we in de lucht zaten. En dan denk je, wat heb ik eigenlijk meegemaakt...

Renze de Vries was toen de kleurrijke voorzitter van de FC. Op een keer zaten we ergens te eten voor een wedstrijd en Renze zei dat hij een mededeling had: er was een nieuwe speler aangetrokken, Johan Neeskens. Wij allemaal hard lachen, konden het niet geloven, maar het was echt zo. Johan Neeskens was echt een beetje mijn idool, dus dat was wel bijzonder. Johan Neeskens heeft toen één hele goede wedstrijd gespeeld, uit tegen Ajax, toen wonnen we met 3-1. Frans Thijssen heb ik ook nog mee gevoetbald, hij kon echt perfect kappen en draaien. Jan van Dijk was in die tijd echt mijn maatje bij de FC, daar sliep ik in een seizoen vaker mee op een kamer dan met mijn eigen vrouw, haha. Ik ben nog op zijn 65-jarig feest geweest, toen zag ik hem voor het eerst in 30 jaar weer. Was echt heel leuk. Verder heb ik eigenlijk geen contact meer met oud-spelers uit die tijd.

Het seizoen 90/91 was ook een heel goed seizoen, toen klopte alles gewoon, niet dat we een wereldteam waren, maar het paste allemaal. We deden toen mee om het kampioenschap en eindigden uiteindelijk als derde, met o.a. René Eijkelkamp, Hennie Meyer, John de Wolf, Adrie van Tiggelen. Jammer dat de FC niet meer organiseert voor oud-spelers, dat gebeurt veel te weinig.

In 1994 heb ik zelf besloten te stoppen. Ik had ondertussen de avond-HEAO gedaan en de knieën werden wat minder. Ook het voetbal werd wat minder, andere trainers. Ik dacht ik moet ook verder. Ik had wel aardig verdiend maar moest nog wel werken uiteraard. Ik heb toen nog even bij Roden gevoetbald. Mijn afscheidswedstrijd was in augustus 1994 tegen Barcelona, de 5-5. Dat was geweldig, wat wil je nog meer. Daarvoor nog een trip naar Aruba, dus super. Johan Cruyff was trainer en Ronald Koeman speelde daar toen ook nog. We stonden met de rust met 4-0 voor, door goals van Bombarda. In de tweede helft werd het nog 5-5. Maar ik was toen al gewisseld dus ik heb met 3-0 van Barcelona gewonnen, haha.

Of ik nu nog voetbal? Nee, dat is nu gebeurd. Ik werd laatst nog gevraagd voor walking voetbal bij GEO, maar nee, dat is allemaal niks. Ik mis het ook niet. Er zijn zo veel leuke andere dingen te doen. En het is ook nog een keer zo dat ik heel weinig bij FC Groningen kom. Een hele wedstrijd daar op de tribune zitten, dat boeit me niet genoeg. Weinig aantrekkelijk voetbal en dat gaat al langere tijd zo bij de FC, geen wonder dat er steeds meer lege stoeltjes zijn.

En nu zit ik hier bij Velo met jullie. Op 27 augustus kom ik ook even langs als Limburgia met trainer Jan van Dijk tegen Velo speelt."

Jubileumdag Velo 11 juni

Op zaterdag 11 juni was het groot feest bij Velo. Vanwege het 125-jarig jubileum werden er voor alle leden verschillende activiteiten georganiseerd. Ontbijt op de club en springkussens voor de jongsten, een PlayStation FIFA voetbaltoernooi voor de oudere jeugd en de senioren streden in het echt in een onderling toernooi om de 'hoogste' eer op de groene mat. De afsluitende barbecue ontbrak uiteraard niet. En als klap op de vuurpijl was er voor elk lid een prachtig jubileumshirt! Hierbij een foto-impressie.

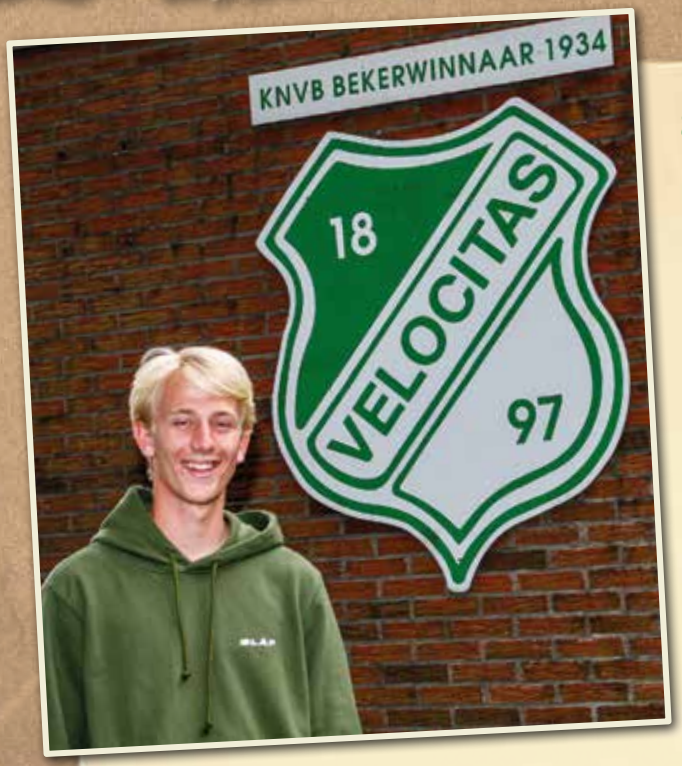

Thijmen Blokzijl

FC Groningen-talent met roots bij Velocitas

Zeventien is hij nog maar, en toch al bij de selectie van de FC en een Europees kampioenschap met Oranje onder 17 achter de rug. Op vijfjarige leeftijd startte hij zijn voetballoopbaan bij Velo. Thijmen Blokzijl aan het woord.

"Als vijfjarige ging ik bij Velocitas voetballen, gewoon omdat ik dicht in de buurt woonde en al mijn vriendjes ook bij Velo gingen voetballen. Het eerste jaar speelde ik in F7 (o.a. met Thomas Bats, Joris Mulder, Jelmer Hofstede, Quin Bruins-Slot), het jaar daarna naar F2, naar F1 en daarna vervroegd naar E1, waar ik twee jaar in heb gespeeld. Erik Werksma was voor het grootste deel mijn trainer. Na een jaar bij Be Quick werd ik geselecteerd voor FC Groningen onder 12.

Een mooie periode heb ik bij Velo gehad, vooral het Amelandkamp in 2014 kan ik me nog goed herinneren. We waren daar tijdens het WK, de wedstrijd Nederland-Spanje, met de zweefduik van Van Persie en 5-1 winst. Iedereen door het dolle, was echt een gekkenhuis. Ook het afscheid met E1 weet ik nog goed, we hadden een heel goed team toen, echt goed op elkaar ingespeeld. Ik speelde vaak voorin, samen met Thomas Bats. We waren een goed duo en hebben veel goals gemaakt. De laatste wedstrijd voor Velo in E1 speelde ik thuis tegen Lewenborg, ging toen met een publiekswissel en bloemen van het veld. Dat zijn dingen die je wel bijblijven. En al mijn vrienden spelen hier nog steeds. Daarna hadden we nog een toernooi in Wildervank (foto), wat we wonnen en waar ik werd verkozen tot beste speler van het toernooi.

Trainer van zaterdag 1 Simon Cageling komt halverwege het interview binnenlopen "Hé, je bent toch geen tactieken aan het doorspreken?!" "Hopelijk dat je meespeelt op 27 juli (Velocitas – FC Groningen). Anders mag je wel met ons meedoen, gewoon even een ander shirt aan"

Staand vlnr: *Jurgen Elzenaar, Thijmen Blokzijl, Timo Edens, Thomas Bats*
Zittend vlnr: *Ralph Mulder, Joris Mulder, Quin Bruins Slot, Thorsten Dol.*

Nu dus alweer een aantal jaren in de jeugd bij de FC. Eerst op de nummer 10 positie en na verloop van tijd als centrale verdediger. Dat is wel echt mijn plek nu, veel aan de bal en vaak betrokken bij de opbouw, af en toe doorschuiven naar het middenveld. Of ik het spannend vond elk jaar of ik mocht blijven? Zeker, dat was het echt wel. Elk jaar aan het einde van het seizoen kreeg je dan een telefoontje of je mocht blijven of niet. Maar de laatste paar jaar kon ik dat wel wat beter inschatten, dan speelde je vast in de basis en voelde je wel dat je mocht blijven. Mooie toernooien gespeeld in die jaren, Qatar, Italië, Zwitserland, Spanje. Tijdens de trainingen met de eerste selectie nu merk ik dat ik vooral fysiek nog moet groeien om goed mee te kunnen doen. Ook de slimmigheidjes in wedstrijdsituaties moet ik nog veel beter onder de knie krijgen.

Herkende Thijmen FC-coryfee Jos Roossien van de foto die redactielid Jan Schuil een dag eerder had gemaakt? Nee, kwam hem niet bekend voor. ‘Maar Jos kent jou wel!’ konden we hem melden.

THIJMEN BLOKZIJL

Ja, het EK onder 17 met Oranje in Israël vorige maand was een hele mooie ervaring. Die eerste keer dat het Wilhelmus wordt gespeeld is wel heel bijzonder. Een leuke ploeg ook met jongens van mijn leeftijd die min of meer in dezelfde fase zitten. Was echt een topervaring, die drie weken. Leuk om met hen ervaringen uit te wisselen. En mooi dat we de finale hebben bereikt, alleen niet gewonnen jammer genoeg. Maar ik heb wel heel veel geleerd tijdens dat toernooi.

Ik speelde centraal achterin samen met Dean Huijsen, die nu een jaar onder contract staat bij Juventus. Zijn vader heeft ooit nog bij Ajax gespeeld maar kwam daar niet aan de bak omdat hij Patrick Kluivert voor zich had. En in de finale stond ik tegenover de spits van Frankrijk die nu al regelmatig bij Stade Rennes speelt (het gaat hier om het Franse talent Mathys Tel, die afgelopen zomer voor bijna 30 miljoen euro is aangetrokken door Bayern Munchen). Verder zaten we met de teams uit onze poule in hetzelfde hotel. We hebben nog een trip naar Jeruzalem gemaakt en zijn nog een paar keer naar het strand geweest. Maar wel steeds met beveiliging erbij.
Thijmen doet het VWO op het Augustinuscollege, na de zomer gaat hij naar VWO 6. Gaat hij nog eens met normale mensen om, zegt-ie zelf. Is anders dan op de topsport talentschool bij Kardinge.

Mooi driehoekje: in 5 minuten is hij van thuis (Buitenhof) op school, en van daar in 5 minuten op Corpus om te trainen bij de FC. Vervolgens vandaar in 5 minuten op de fiets weer thuis.

Voorlopig ben ik ingedeeld bij Groningen onder 21. Mijn doel voor dit jaar is om bij de eerste selectie te komen, veel mee te trainen en hopelijk wat wedstrijden mee te pikken. Dat wordt nog lastig genoeg want er is veel concurrentie voor de plekken centraal achterin. En hoe het in de toekomst uitpakt, daar wil ik niet te ver op vooruitlopen, dat is van veel factoren afhankelijk. Het zou heel mooi zijn als ik me de komende jaren bij FC Groningen kan bewijzen en van waarde kan zijn."

Jubileumdag Velo 11 juni

Zaterdag 2

Het afgelopen seizoen verliep voor het 2e elftal uitermate succesvol. Gedurende het seizoen was het de vraag niet of het tweede kampioen werd maar wanneer. Echter door onnodig puntenverlies een aantal wedstrijden voor het einde seizoen werd de strijd om de titel nog spannend tot op de laatste speeldag.
Was het Velo of toch Achilles 1894 3 die er met de titel vandoor ging?

In de laatste competitiewedstrijd haalde het 2e elftal met een klinkende 8-0 overwinning op Pelikaan S 2 het felbegeerde kampioenschap binnen. Met een doelsaldo van +101 een terecht kampioen! Uit handen van onze voorzitter kregen we de kampioensschaal uitgereikt waarna het feest tot in de late uurtjes uitbundig gevierd werd. Spelers en staf nog van harte gefeliciteerd met het behaalde kampioenschap en veel succes in de reserve 2e klasse!

Staand links naar rechts: *Erik Werksma(speler/teammanager), Richard Timmer(trainer), Quinten Kruizenga, Joris Mulder, Floris Velthuis, Arjan Kamminga, Gijs Sinning, Mark Prins, Kenneth Wierenga, Kaba Doumbia, Bram Westers, Senn Boersma, Larry Umuna, Elvan Roelofs, Ismael el Baroudi, Joost Visser, Chiem Vermeer.*
Zittend: *Job -jan ten Horn, Robin Elting, Noah Aldaro en Hilbrand van Marum.*

Bovenste rij v.l.n.r.: *Tycho Bakker, Jurgen Elzenaar, Kevin Barlinckhoff, Melle van Bolhuis, Casper Kampman, Mark Barlinckhoff, Camiel Woltermann, Bram Manuhutu, Pieter van der Graaf, Jelmer Heeringa, Daniël Pais de Oliveira, Jip van Ruler, Rik Werksma, Sinji Mollet.*
Middelste rij v.l.n.r.: *Pim van Dam, Mart Brummer, Duncan van Dingen, Thijmen Hoving*
Onderste rij v.l.n.r.: *Jamiro Tuhehay, Nikos Kotsiris*

O23-1

In het jubileumjaar veroverde O23-1 het kampioenschap. In de nieuwe competitie voor spelers tot 23 jaar werd de eerste plaats op de voorlaatste speeldag veiliggesteld.
Na een spannende competitie werd op het laatst afgerekend met de overgebleven concurrent SVZ in een rechtstreeks duel. Met 31 punten uit 12 wedstrijden en een doelsaldo van 55 voor en maar 6 tegen een terechte kampioen.

Een puike prestatie van een hecht collectief bestaande uit voornamelijk eigen kweek met spelers van buiten die zich inmiddels al helemaal Velocitaan voelen.

Zaterdag 1

Na in seizoen '19/20 & '20/21 corona als zwaarste tegenstander te hebben gehad, waren de neuzen in '21/22 allen gericht op maar één doel: kampioen worden in zaterdag 3C. Met een zware mix tussen ploegen uit 't Ommeland en veel stadse derby's stond er veel op het spel. We startten (op een verliespartij tegen HFC'15 na) veelbelovend.

Hierna doken we helaas weer in een lockdown waardoor we in de tweede seizoenshelft een flink aantal Europese weken hebben gespeeld. Ondanks een klein dipje in april (met twee verliespartijen) werd Velocitas kampioen tegen vv Glimmen twee speelrondes voor het einde.
Met maar liefst twaalf punten voorsprong, een doelsaldo van 89 voor en 25 tegen (meest gescoord en minste tegengoals van de competitie) en twee topscoorders in de top 5 (Quinn Mekel en Sam Wormmeester) was Velo terecht kampioen!
Op naar de lang gekoesterde wens van zaterdag 2e klasse.

Namen foto Velocitas 1897 in Euroborg

Achterste rij v.l.n.r.: *Rutger Hofsteenge, Linus Kerstein, Givancy Phillips, Quinn Mekel, Kelvin de Vries, Nick Elderman, Jesse Custers, Quinten Kruizenga, Elvan Roelofs, Michel van Ark*

Middelste rij v.l.n.r.: *Gijsbert Vogelzang , Jord Faber, Mark Prins, Gijs Sinning, Tuur de Vries, Joost Visser, Bram Westers, Sam Wormmeester, Robin Elting, Joris Mulder, Bheki Makatini*

Onderste rij v.l.n.r.: *Riks Ytsma, Stefan Smit, Jens Zijlstra, Mervyn Bos, Erik Wormmeester, Feike Spoor, Simon Cageling, Jesse Bosgraaf, Floris Velthuis, Matar Dieme, Raimo Postma*

Otto Bonsema

Icoon uit vroegere tijden

In Groningen is een straat vernoemd naar Otto Bonsema (1910-1994), om precies te zijn in de wijk de Hunze, net voorbij de Korrebrug. Het is een van de eerbetonen voor deze rasvoetballer die sterspeler was bij Velo in de jaren twintig en dertig, het tot international schopte, na onmin bij GVAV ging voetballen en daarna jaren lang trainer is geweest. Een portret.

Hoe het begon

Vader Abraham Bonsema neemt zijn zoon, als die tien jaar is, eens mee naar Velocitas en daar ontstaat een vonk. Zoals hij zelf zei: “Je zag die groenwitte kleuren en je keuze was gemaakt: Velocitas en geen andere”. Al snel wil Otto, samen met zijn broertje Theye, lid worden. Dat kan wel van het bestuur, maar dan moeten ze er negen vriendjes bij zoeken. Dat heeft Otto vlot voor elkaar: voordat hij lid werd van Velo voetbalde hij veel op het Zeezand, een met zand opgespoten stuk land aan de buitenkant van het Noorderplantsoen, dat bedoeld is voor woningbouw in de Oranjebuurt. Die jongens hebben er wel oren naar en zo kan er bij Velo gevoetbald worden. Hiermee is de basis gelegd voor de succesvolle jaren van Velo.

Noordelijk kampioen

In die vroege decennia van de vorige eeuw is voetballend Nederland opgedeeld in vijf regio's waarvan de kampioenen in een onderlinge competitie om het landskampioenschap strijden. Jarenlang eindigt Velo als tweede achter rivaal Be Quick. Maar vanaf 1927 zijn de rollen omgedraaid en is Velo van 1927 tot en met 1935 achtmaal kampioen van de noordelijke regio. En Otto Bonsema is er alle keren bij. Met zijn spelinzicht en uitstekende techniek levert hij als rechtsbinnen een belangrijke bijdrage aan het succes van Velo. In de landelijke kampioenscompetitie (acht wedstrijden in een poule van vijf) loopt het zeker de eerste jaren niet altijd soepel, met laatste plaatsen tot gevolg.

Maar gaandeweg gaat het beter en in 1930 strijdt Velo mee om het landskampioenschap. In de laatste wedstrijd is een gelijkspel thuis tegen Go Ahead voldoende. Deze wedstrijd staat bekend om het fototoestelincident: een van de toeschouwers had de maker van het winnende doelpunt een fototoestel beloofd. Die willen de spelers wel even meepikken en de eenheid verdwijnt uit het team als sneeuw voor de zon. De wedstrijd gaat met 1-4 verloren en daarmee een unieke kans op het landskampioenschap.

Bekerwinst

Nog steeds het absolute sportieve hoogtepunt in de Velo-historie: de bekerwinst van 1934. Ook al is de bekercompetitie in die tijd een ondergeschoven kindje, Velo weet door het uitschakelen van achtereenvolgens Drachten, ODS uit Dordrecht, Hoogezand, Veendam, Excelsior en Stormvogels de finale tegen Feijenoord te bereiken. Deze wordt op zaterdag 23 juni 1934 gespeeld in Utrecht. Otto Bonsema speelt een glansrol. Na een 2-0 achterstand en drie afgekeurde Velo-goals door een partijdige scheidsrechter, maakt Otto vlak voor tijd de gelijkmaker en in de verlenging is hij het die Fré 'Schipper' van der Velde bedient met een prachtige pass.

OTTO BONSEMA

Na twintig seconden (sudden death) is de verlenging voorbij en de beker voor Velocitas. Deze wordt overigens niet aan de aanvoerder uitgereikt, maar aan de voorzitter van de club, pa Bonsema.

International

Otto Bonsema heeft ook in het Nederlands elftal gespeeld. Op 29 mei 1932 debuteert hij als international in de thuiswedstrijd van Oranje tegen Tsjechoslowakije en scoort hij zelfs de openingstreffer. Helaas verliest Oranje de wedstrijd met 1-2. Ook op 4 december 1932 in de uitwedstrijd tegen Duitsland, die heel knap met 2-0 wordt gewonnen, is hij erbij. En volgens de Sportkroniek niet onverdienstelijk: “een zeer eervolle vermelding voor deze Groninger boy, die meer en meer een goede aanwinst blijkt. Vooral in de combinatie komt zijn spel goed tot zijn recht.” Otto speelt zijn derde interland op 22 januari 1933 tegen Zwitserland, deze gaat met 0-2 verloren. Na verlies tegen Hongarije met 1-2 in maart 1933 speelt Otto op 9 april 1933 uit tegen België een geweldige wedstrijd en scoort hij twee goals, waardoor Nederland met 1-3 wint. Zijn laatste interland is pas veel later: op 23 april 1939 speelt Otto mee tegen alweer België en wordt er opnieuw gewonnen, nu met 3-2. Dan speelt hij overigens al voor GVAV.

De breuk

Rond 1936 speelt er een kwestie vanwege de amateurstatus van de club. Er gaan geruchten dat spelers zouden worden betaald en dat leidt tot flinke ophef. Er komt zelfs een heuse KNVB-onderzoekscommissie aan te pas. Het komt er op neer dat het bestuur wordt bestraft door de KNVB en dat is voor het bestuur, die vindt dat hun geen blaam treft, de reden om de eer aan zichzelf te houden. Een aantal toonaangevende spelers zijn solidair met het bestuur en vertrekken. Ook Otto Bonsema vertrekt woedend vanwege het vermeende onrecht dat hem en zijn vader (tot dan toe voorzitter) wordt aangedaan. Dit conflict berokkent Velo behoorlijk veel schade, vooral omdat de beste spelers vertrekken. Al met al een zeer vervelende episode in het bestaan van de club.

Vervolg loopbaan

Otto gaat na zijn vertrek samen met een andere Velocitaan, Jan van Meel, voetballen bij GVAV en wordt met dat team noordelijk kampioen, vlak voordat de

14 januari 1935
De toss voor aanvang van de wedstrijd Velocitas 1 - GVAV 1 . Scheidsrechter Hofman en de aanvoerder van GVAV (Wolring) kijken toe hoe Velocitas-aanvoerder Otto Bonsema het muntstuk in de lucht werpt. De wedstrijd eindigde in een 5-0 overwinning voor Velocitas. Let op de kleding van de scheidsrechter en (waarschijnlijk) de beide grensrechters.

oorlog in mei 1940 uitbreekt. In 1942 stopt hij met voetballen en gaat zich op het trainersvak toeleggen. Vlak na de oorlog is hij even trainer bij Heerenveen, maar hij ligt al gauw overhoop met Abe Lenstra. Dan begint een lange trainersperiode bij GVAV, die duurt van 1948 tot 1962. Feijenoord en PSV hebben interesse in hem, maar omdat hij een sportzaak in Stad heeft (eerst in de Oude Kijk in 't Jatstraat en later in de Stoeldraaierstraat) blijft hij het Noorden trouw. Veendam is qua afstand goed te doen, dus is hij daar nog een aantal jaren trainer en vervolgens manager. Eind jaren tachtig is Otto op een maandagochtend speciale gast bij de sociëteit van Velo voor ouderen. Daar vertelt hij voor een aandachtig gehoor uitgebreid over zijn loopbaan als voetballer en als trainer.

Cees Bus
Oostersingel 38

Op dertienjarige leeftijd, in 1937, werd Cees Bus lid van Velocitas. Op het aanmeldformulier vulde hij in dat hij de voorkeur gaf voor de positie van rechtsbinnen in het elftal waarin hij zou worden ingedeeld. Dat werd het A-junioren team van Velo, dat was toen de categorie voor 12 tot 14 jaar.

Daarna volgden de B-junioren (voor 15- en 16- jarigen) en vervolgens de overgang naar de senioren. Na 20 jaar voetbal was het voor Cees mooi geweest en werd hij actief voor de jeugdcommissie, al snel als secretaris. Onder oud Velocitanen staat het adres Oostersingel 38 in het geheugen gegrift: het woonadres van Cees waar de jeugdleden zich moesten afmelden voor de wedstrijden van zaterdag en zondag. Niks geen mail of appje: op de fiets en aanbellen bij de jeugdsecretaris.
Tot 1974 is Cees Bus actief geweest voor de jeugdcommissie, jarenlang daarna is hij trouw bezoeker geweest van de soos en bleef hij de resultaten van de teams van Velocitas nauw volgen.

Op 1 april van dit jaar, op de dag af dat Velocitas 125 jaar geleden werd opgericht, werd hij in het verzorgingstehuis in Winsum verrast met een bezoek door een delegatie van het bestuur van Velocitas. Ze troffen daar een heldere oude baas, die heel goed op de hoogte was van het naderende kampioenschap van zaterdag 1 en die volop verhalen vertelde over vroeger. RTV noord heeft hier nog een mooi item over gemaakt. Het bestuur kwam niet met lege handen, speld trouw aan Velocitas, oorkonde en mooi shirt van Velocitas werden dankbaar in ontvangst genomen door ons oudste lid: maar liefst 85 jaar lang trouw aan Velocitas.

Op 29 april overleed Cees Bus op 98-jarige leeftijd. Op de rouwkaart is het watermerk van het Velocitas-logo afgebeeld.

85
VELOCITAS

Piet Fransen

Velo-icoon en international

Tien gulden voor een overwinning, 7,50 voor een gelijk spel en vijf gulden bij verlies. Dat was wat Piet Fransen van de club ontving volgens een spelerscontract uit 1951. En ook nog 2,50 voor elke training "waaraan hij gedurende de door de vereniging vastgestelde trainingstijden heeft deelgenomen". Dit is te lezen in een van de bewaard gebleven stukken van onze onvolprezen archiefcommissie. Geen bedragen waar je destijds van kon leven, wat zakgeld, zoals hij het later zelf uitdrukte. Naast het voetbal was Piet dan ook melkboer.

In 1948 ging Piet voetballen bij Velocitas, toen hij twaalf jaar was. De keuze voor Velo was wel logisch, zijn vader Geert maakte tenslotte onderdeel uit van het succesvolle team dat in 1934 de KNVB-beker had gewonnen. Piet was zeker talentvol, want al op zestienjarige leeftijd speelde hij in het eerste van Velo. Mede dankzij zijn inbreng (erg goed spelinzicht, hard voor de tegenstander en een heel goede traptechniek) werd Velocitas in 1955 kampioen en ging het betaald voetbal spelen in de tweede divisie.

Maar GVAV, dat toen eredivisie speelde, kaapte de speler in 1957 weg bij Velo voor 15.000 gulden. 'Wat zakgeld' veranderde in een aardige bijverdienste voor Piet. De GVAV-voorzitter van destijds dacht dat ze hem het stappen wel even zouden afleren, maar dat was kansloos, net zoals het rookverbod in de kleedkamer. Pietje stapte en pafte vrolijk door. Ook bij GVAV was Piet een van de betere spelers, zo goed zelfs dat Feijenoord op een gegeven moment op de stoep stond. In 1965 ging Piet voor de Rotterdammers voetballen, ook in de Europacup, tegen onder andere Real Madrid. Toen Coen Moulijn enkele keren flink onderuit geschoffeld was door Real-speler Gento en in de achtervolging ging, was Piet niet te beroerd om ook een beuk uit te delen. Op YouTube is hier een prachtig filmpje van te vinden.

In die tijd werd Piet ook geselecteerd voor Oranje en kwam hij tot zes interlands. Hij speelde in het oranje shirt onder andere tegen Engeland en Duitsland en maakte tegen Israël zijn enige interlandgoal.

14 januari 1935 - Velocitas A1 in het seizoen 1952-1953:
Voorste rij v.l.n.r.: *D. Baas, R. Keyzer, P. Eimers, D. Molog, R. Muller,*
Midden v.l.n.r.: *W. Zwaagman, S. Klootsema, H. Hoeksema, K. Roggen.*
Achterste rij v.l.n.r.: *C. Bus (leider), J.C. Doorn, P. Fransen, H. Duitsch, J. van den Berg senior en junior (leiders).*

Na twee seizoenen keerde Piet terug naar Stad, naar verluidt omdat zijn vrouw heimwee had. Hij pakte de draad bij GVAV weer vrolijk op, maakte de naamsverandering van GVAV naar FC Groningen mee en beëindigde zijn voetballoopbaan met een erewedstrijd tegen Club Brugge, in juli 1973. Daarna was hij nog actief als scout, begeleider van jong talent en chauffeur bij het vervoeren van de jonge talenten.
Op de plek waar vroeger het Oosterparkstadion stond is een straatnaam naar hem vernoemd, in de wijk De Velden. Ook de oosttribune van de Euroborg is naar deze markante voetballer genoemd.
Afgelopen zomer werd op de velden van HFC'15 gestreden om de Piet Fransenbokaal: FC Groningen tegen Velocitas, de enige twee Groninger clubs die ooit de KNVB-beker hebben gewonnen. Een bescheiden maar mooi eerbetoon aan dit icoon. Piet Fransen overleed in 2015 op 79-jarige leeftijd, precies op de dag dat FC Groningen als bekerwinnaar tegen landskampioen PSV speelde om de Johan Cruijffschaal.

Volgende keer in de Velocitaan...

In het volgende nummer aandacht voor enkele echte Velo-families. En ook gaan we nader in op de verschillende locaties in de stad waar Velo de afgelopen 125 jaar heeft gespeeld. Dat was namelijk niet altijd in het Stadspark. En wat heeft de Velodrome uit Amsterdam, die vanwege de Olympische Spelen in 1928 moest worden vernieuwd, hiermee te maken? U leest het allemaal in het derde nummer van de jubileum-Velocitaan, begin volgend jaar bij u op de mat.!

Colofon

Redactie: Jan Schuil, Chris Heuvelman, Roel Kok, Hans Edens, Arnold Schuur, Anne Popkema en Peter Kommerij
De redactie is bereikbaar via: info@velocitas1897.nl, t.a.v. 'redactie Velocitaan'

Vormgeving en drukwerk: netzodrukgroningen bv

Bronnen:
- Clubarchief Velocitas 1897
- Privé foto-archief Jan Schuil
- Wikipedia
- deverhalenvangroningen.nl
- voetbalstats.nl
- vi.nl
- Tjerk van Kammen (foto zaterdag 1)
- Corné Sparidaens (foto Chris Heuvelman)
- Wisemicefotografie (foto O23 en teamfoto Thijmen Blokzijl)

© 2022 Velocitas 1897

VELOCITAS 1897

1950

Door het Rode Kruis werden in samenwerking met winkeliers tekeningen van voetballers uitgegeven.
Van enkele Velocitasspelers hebben we deze plaatjes.